

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLIX. — Wydana i rozesłana dnia 24. sierpnia 1917.

Treść: (M 346.—348.) 346. Rozporządzenie o ochronie najemców w gminach Grillenberg, Kottlingbrunn i Pottenstein (polityczny powiat Baden) w Austrii Dolnej. — 347. Rozporządzenie, dotyczące obrotu ziemniakami do sadzenia. — 348. Rozporządzenie, którym pozbawia się po części mocy obowiązującej rozporządzenie ministerjalne z dnia 1. września 1916, dotyczące zakazu przerabiania jęczmienia na siód piwny.

346.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa sprawiedliwości, Kierownika Ministerstwa robót publicznych i Ministra spraw wewnętrznych z dnia 21. sierpnia 1917

o ochronie najemców w gminach Grillenberg, Kottlingbrunn i Pottenstein (polityczny powiat Baden) w Austrii Dolnej.

Na podstawie artykułu I. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 34, o ochronie najemców, zarządza się, co następuje:

(1) Postanowienia powołanego rozporządzenia stosują się do najmu mieszkań i lokalności sklepowych w gminach Grillenberg, Kottlingbrunn i Pottenstein (polityczny powiat Baden).

(2) To rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej w dniu jego ogłoszenia.

Toggenburg wlr. Schauer wlr.
Homann wlr.

347.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z Urzędem dla wyżywienia ludności z dnia 21. sierpnia 1917,

dotyczące obrotu ziemniakami do sadzenia.

Na podstawie § 52. rozporządzenia z dnia 26. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 311, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przy ziemniakach nasiennych rozróżnia się trzy kategorie, a mianowicie:

- a) produkcję własną (oryginalne ziemniaki do sadzenia),
- b) dalszy plon z ziemniaków własnej produkcji i wypróbowane gatunki krajowe, utrzymane czysto w gatunku,
- c) zwykłe ziemniaki do sadzenia.

§ 2.

Kategorie, wymienione w § 1. pod a) i b), podlegają postępowaniu celem uznania przez komisje dla uznania nasion, powołane w tym celu przez Ministerstwo rolnictwa, które mają przy przeprowadzaniu uznania nasion postępować według wskazówek, udzielonych im przez Ministerstwo rolnictwa.

Komisje dla uznania nasion, upoważnione w pierwszej linii do uznania, są przytoczone w obwieszczeniu Ministerstwa rolnictwa z dnia 12. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 293.

§ 3.

Uznane ziemniaki własnej produkcji kategorii I. (§ 1. a) można sprzedawać z wolnej ręki, zawsze jednak tylko w imieniu Wojennego Zakładu obrotu zbożem i tylko tym hodowcom, których upoważni do tego Ministerstwo rolnictwa na wniosek właściwej komisji dla uznania nasion i poda do wiadomości Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem.

Hodowcy, chcący skorzystać z tego upoważnienia mają wносить swe podania, skierowane do Ministerstwa rolnictwa, do komisji dla uznania, powołanej do stawiania wniosku, oraz wymienić w tem podaniu prócz dokładnego oznaczenia miejsca produkcji (miejscowość, pocztę i stację załadowania) gatunek i w przybliżeniu ilość nasienia, następnie podstawy, na jakich obliczone są żądane ceny za poszczególne gatunki.

§ 4.

Pozwolenia na ceny sprzedaży za uznane ziemniaki własnej produkcji udziela Ministerstwo rolnictwa na wniosek właściwej komisji dla uznania; udzielone pozwolenie ma ważność do 15. maja 1918.

§ 5.

O każdej sprzedaży uznanych ziemniaków własnej produkcji winien donieść sprzedający najpóźniej w ciągu trzech dni, wymieniając nabywcę, filii Wojennego Zakładu obrotu zbożem, istniejącej w odnośnym kraju.

§ 6.

Uznane ziemniaki do sadzenia kategorii II. (§ 1. b) może posiadacz sprzedać jedynie za pośrednictwem Wojennego Zakładu obrotu zbożem, podanym temuż do wiadomości nabywcom; przytem ma on złożyć dowód uskutecznionego uznania.

§ 7.

Za ziemniaki do sadzenia w rozumieniu § 6. może żądać posiadacz na podstawie oferty nabywcy, którą należy przedłożyć Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem, prócz ceny odbioru, ustanowionej w rozporządzeniu, do dnia 31. grudnia 1917 dodatku do 5 K a do 15. maja 1918, dodatku do 6 K za 100 kg.

§ 8.

Ziemniaków do sadzenia kategorii I. i II. (§ 1. a i b) wolno używać przed dniem 15. maja 1918 tylko do sadzenia.

§ 9.

Wymiana ziemniaków do sadzenia między żyjącymi się z własnej produkcji (nasion własnego zbioru) jest dopuszczalną w obrębie jednej i tejsamej gminy za zgodą przełożonego gminy, między roz-

maitemi gminami jednego politycznego powiatu za zezwoleniem politycznej władzy powiatowej, a między gminami, rozmaitych politycznych powiatów lub krajów, za zezwoleniem politycznej władzy krajowej, względnie politycznych władz krajowych.

Przy takiej wymianie może być umówiona za lepszy towar nadpłata do 3 K za 100 kg.

Wojenny Zakład obrotu zbożem ma być we wszystkich przypadkach przez urząd pozwalający zawiadomionym jedynie o udzielonym zezwoleniu.

§ 10.

Takim gospodarstwom rolnym, które nie są w możności zaspokoić swego zapotrzebowania w nasionach z własnego zbioru (§ 3., punkt 2. rozporządzenia z dnia 26. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 311), lub które potrzebują dla wymiany nasienia nasion cudzego zbioru, zostaną zwykle nasiona przydzielone przez Wojenny Zakład obrotu zbożem, po cenach, oznaczonych przez Urząd dla wyżywienia ludności. Za takie do zasadzenia przysposobione ziemniaki należy zapłacić dostarczającym rolnikom dodatek w kwocie 2 K ponad ustaloną cenę odbioru.

§ 11.

Obrót uznanymi ziemniakami do sadzenia (§ 1. a i b) oraz opiniowanie i przydzielanie zwykłych nasion, nabytych przez komisjonerów Wojennego Zakładu obrotu zbożem i zgłoszonych w filii, może być przekazany przez Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Urzędem dla wyżywienia ludności po wysłuchaniu Wojennego Zakładu obrotu zbożem głównym korporacyom rolniczym; w tym przypadku ma następować przydzielanie przez główną korporację rolniczą w porozumieniu z filią; w innych przypadkach ma się posługiwać Wojenny Zakład obrotu zbożem i jego filie przy wyborze i przydzielaniu odpowiednich nasion fachowemi wskazówkami rad kultury krajowej, względnie, gdzie takich niema, wskazówkami towarzystw gospodarskich.

§ 12.

Każdy producent nasion jest obowiązany do dostawy ściśle podług próbki; on odpowiada za prawdziwość oznaczenia gatunku i za jakość nasion.

§ 13.

Przekroczenia tego rozporządzenia podpadają pod postanowienia karne rozporządzenia z dnia 26. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 311.

§ 14.

To rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

348.

**Rozporządzenie Urzędu dla wyży-
wienia ludności w porozumieniu
z interesowanymi Ministerstwami
z dnia 22. sierpnia 1917,**

którem pozbawia się po części mocy obowiązującej rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. września 1916, Dz. u. p. Nr. 284, dotyczące zakazu przerabiania jęczmienia na słód piwny.

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się:

§ 1.

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. września 1916, Dz. u. p. Nr. 284, dotyczące zakazu przerabiania jęczmienia na słód piwny, traci moc obowiązującą odnośnie do ilości jęczmienia, przekazanych przemysłowi browarniczemu przez Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 2.

To rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej w dniu jego ogłoszenia.

Höfer wlr.

Ertl wlr.

Toggenburg wlr.

Wimmer wlr.

